

شناسایی، گسترش و فراوانی زوآنتاریاهای منطقه جزر و مدي جزیره هنگام

حامد دهقانی^{*}، پریسا نجات خواه معنوی^۲ و حمید رضایی مارنانی^۳

- ۱- گروه بیولوژی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات
- ۲- گروه بیولوژی دریا، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال
- ۳- مرکز ملی اقیانوس شناسی، تهران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۴/۱

چکیده

این بررسی در زمستان ۱۳۸۷ در مناطق جزر و مدي جزیره هنگام انجام و اعضای راسته *Zoantharia* مورد بررسی و شناسایی قرار گرفته است. جهت انجام این بررسی ۵ ترانسکت در ۵ ایستگاه موسوم به عرب‌ها (N^{۳۶°۴۳'۳۳"}/E^{۵۲'۲۲'۰۵۵°})، خنزی (N^{۳۸°۰۷'۲۲"}/E^{۵۲'۲۶°})، غیل (N^{۳۸°۴۲'۵"}/E^{۵۴'۴۳'۹۷"})، عباس (N^{۱۴°۷۴'۰۸"}/E^{۵۴'۰۵۵°}) و اسکله (N^{۳۹'۴۰'۵۴"}/E^{۲۶'۳۹'۵۵°}) در نظر گرفته شد. یکبار نمونه برداری در آغاز زمان جزر انجام شد. هر ترانسکت به طور کامل توسط کوادرات مشبکی با ابعاد ۱×۱ متر و مربع‌های ۱۰×۱۰ سانتی متر مورد بررسی قرار گرفته اند. نمونه‌ها بر اساس منابع معتبر مورد شناسایی قرار گرفت و تعداد کلی و پوشش گونه‌ها در ایستگاه‌های مذکور با هم مقایسه شد. بر اساس نتایج بدست آمده ۴ گونه متعلق به ۲ خانواده از راسته *Zoantharia* در مناطق جزر و مدي جزیره هنگام شناسایی شد. راسته *Zoanthidae* دارای بیشترین تراکم و پوشش بود. آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) نشان داد که فراوانی و درصد پوشش زوآنتاریا در ایستگاه‌های مختلف دارای اختلاف معنی دار بود ($P \leq 0.05$). در بین ایستگاه‌های مورد بررسی، ایستگاه اسکله از نظر پوشش و فراوانی زوآنتاریا‌ها نسبت به سایر ایستگاه‌ها برتری داشت.

واژگان کلیدی

زوآنتاریا، فراوانی، جزیره هنگام، خلیج فارس

مقدمه

خليج فارس در يابي هالي شكل است که از طرف شرق از طريق تنگه هرمز با دريای عمان و اقیانوس هند ارتباط دارد. خليج فارس دارای حدود ۱۰۰۰ کيلومتر طول و بين ۳۰۰ تا ۲۰۰ کيلومتر عرض است. مساحت آن حدود ۲۲۶ هزار کيلومتر مربع و عرض آن در تنگه هرمز حدود ۶۰ کيلومتر است. خليج فارس در عرض ۲۴ درجه و ۳۰ دقيقه تا ۳۰ درجه شمالی و طول جغرافيايی ۴۸ درجه تا ۵۶ درجه و ۳۰ دقيقه شرقی واقع شده است (سازمان جغرافيايی نirohāi مسلح، ۱۳۸۲).

جزيره هنگام در آب هاي خليج فارس در دهانه تنگه هرمز بين "۵۵ ۵۵ ۵۴'۴۰ ۵۵ ۵۵ تا ۴۳'۳۶ ۲۶ ۳۶ تا ۱۵'۴۱ ۲۶ ۴۱ عرض شمالی واقع شده است. جزيره هنگام از شمال و شمال شرقی به جزيره قشم و جزيره لارک از جنوب به راس المستدام و از جنوب غرب به جزيره تنپ بزرگ محدود می گردد. اين جزيره دارای ۸/۹ کيلومتر طول و ۳ تا ۶ کيلومتر عرض و ۵۰ کيلومتر مربع مساحت است. سواحل و جزایر خليج فارس از خط استوا فاصله زيادي دارد از اين رو بايستي داراي ۴ فصل باشند ولی آمار هوا شناسی نشان می دهد که در اين منطقه عملاً بيش از دو فصل وجود ندارد. ميانگين دمای سالانه جزيره ۲۷/۱۲ درجه سانتي گراد است (سازمان جغرافيايی نirohāi مسلح، ۱۳۸۲).

ناحیه جزر و مدي که گاهی اوقات، ناحیه Litoral نيز ناميده می شود، قسمتی از دریا است که میان بالاترین مد و پايان ترين جزر آب قرار دارد. موجوداتی که در اين ناحیه زندگی می نمايند داراي روش هاي مقابله با تنش های فيزيکي محيطی می باشند و حتی برخی از آنها خصوصيات خاصی برای زندگی در اين محيط بدست آورده اند. سواحل صخره اي عموماً در سواحلی با شيب تندر همراه با رسوباتی با قطر بسيار بزرگ قرار می گيرند. بيشتر موجودات ساكن سواحل صخره اي بر روی بستر زندگی می نمايند و می توانند روی بستر حرکت نمايند. در حالیکه بسياري از آنها بر روی قير ثابت بوده و به آن چسبيده اند (Castro & Huber, ۲۰۰۳).

كيسه تنان از جمله موجودات بستر زری ساكن در مناطق جزر و مدي بوده و زوآنتارياها نيز يکی از راسته هاي اين شاخه می باشد که می توانند بستر اين منطقه را به طور كامل فرش کنند. شکل زوآنتارياها بيشتر شبیه شقایق های دریایی می باشد. اين ها در برخی مراحل زندگی مانند شقایق های دریایی به صورت پلیپ های منفرد زندگی می نمايند ولی اکثرا مانند مرجان ها به صورت کلنی دیده می شوند. اصطلاح زوآنتید معرف همه موجودات راسته زوآنتاريا (همچنین Zoanthidea نيز ناميده می شوند) است. به همين ترتیب به زوآنتید ها اغلب اوقات "کلنی شقایقی" یا "شقایق های روکش کننده" می گويند. زوآنتید ها بر عکس مرجان های سخت، اسکلت سخت خارجی ندارند ولی پوستشان چرمی و قسمتی از آن ترکیبی از کیتین است. کلنی ها شامل پلیپ های بی شماری برخواسته از يك پوسته قشری به نام کونانشيم هستند. پلیپ ها و کونانشيم معمولاً با ماسه یا سایر ذرات ريز پوشانده شده اند. تنتاکول ها در ۲ ردیف حلقوی آرایش یافته اند. پلیپ ها در اين راسته به ۳ حالت دیده می شوند:

الف) Immersae: در اين حالت پلیپ ها از کونانشيم جدا نشده اند.

ب) Intermediae: در اين حالت پلیپ با ارتفاع کمی از کونانشيم فاصله گرفته است.

پ) Liberae: در اين حالت پلیپ ها کاملاً از کونانشيم برخواسته اند (Reimer et al., ۲۰۰۶a).

شكل کونانشيم از نازک تا ضخيم و گوشتي متغيير است، گاهی نيز بافت کونانشيم از بين رفته است. برخی گونه ها زندگی همزیست روی خرچنگ های منزوی دارند. روی صدف بالغ Cacinoecia گاهی اوقات با کلنی های زوآنتیدها پوشیده شده است. ساختار پلیپ زوآنتیدها بطور فوق العاده اي بی شکل و قاعده است. صفحه دهانی آنها کمي بزرگتر از ستون بدن و مقعر می باشد.

روش دقیقی برای شناسایی راسته زوآنتاریا وجود ندارد (Reimer *et al.*, ۲۰۰۶). طبقه بندی این راسته در سال ۱۸۰۱ توسط لامارک در سال ۱۸۰۱ به صورت گنج و نامنظم معرفی شده بود. در نظر گرفتن شکل و مورفولوژی گونه‌ها، عدم وجود تحقیقات و نبود معیارهایی برای شناسایی گونه‌ها مهم ترین عوامل این بی‌نظمی بودند (Fossa & Nilsen, ۱۹۹۸). مطابق منابع، زوآنتیدها را بر اساس رنگ و اندازه دهانی آنها (Uchida, ۲۰۰۱)، مشخصات پلیپ و کونانشیم (Fossa & Nilsen, ۱۹۹۸)،

اختلاف در ساختار نماتوسیست (Ryland & Lancaster, ۲۰۰۳) و بهترین آنها آناتومی داخلی بر پایه اندازه مزانتر و سپتا (Herberts, ۱۹۸۷) شناسایی می‌شوند. در سال‌های اخیر این موجودات را با استفاده از تکنیک شناسایی مولکولی رده بندی کرده اند که روش دقیقی برای رده بندی زوآنتیدها می‌باشد (Reimer *et al.*, ۲۰۰۴، ۲۰۰۶b).

زوآنتیدها موجودات کوچکی هستند که اغلب سواحل صخره‌ای و خرده مرجانی را فرش می‌نمایند. برخی از آنها تحت شرایط هوازدگی در هنگام جزر قرار می‌گیرند و با این شرایط سازگاری یافته‌اند. این جانوران اغلب در بین آبسنگ‌ها یافت می‌شوند. برخی از کلنی‌های این گروه قادراند که در مناطقی با ضربات امواج شدید زندگی کنند که دارای اندازه‌های کوچک اند و محکم به بستر چسبیده اند. برخی از آنها در اعماق آب و مناطق آرام زندگی می‌کنند، این کلنی‌ها معمولاً بزرگ بوده و تنتاکول های کشیده دارند. این موجودات دارای یکی از خط‌ناتک ترین سوم دریایی به نام پالی توکسین می‌باشند. این سم امروزه برای مصارف پزشکی از این موجودات تهیه می‌شود.

در باره شناسایی و پراکنش زوآنتاریا در خلیج فارس، مطالعات بسیار محدودی صورت گرفته است، Benzoni و همکاران (۲۰۰۶) اعضاًی در این راسته را در آب‌های کویت گزارش کردند. اغلب مطالعات انجام شده در دنیا بر روی این راسته در کشور ژاپن انجام شده است (Reimer, ۲۰۰۷).

با توجه به کمبود اطلاعات دقیق از این گروه از موجودات زنده در منطقه، هدف از انجام این تحقیق، شناسایی و بررسی گسترش و فراوانی زوآنتاریا های منطقه جزر و مدي در جزیره هنگام می‌باشد تا گامی کوچک برای کمک به شناخت تنوع زیستی خلیج فارس باشد.

مواد و روش کار

این بررسی در زمستان ۱۳۸۷ در مناطق جزر و مدي جزیره هنگام انجام شد و اعضای راسته زوآنتاریا مورد شناسایی و بررسی قرار گرفت. جهت انجام این بررسی ۵ ترانسکت در ایستگاه های اطراف جزیره در نظر گرفته شد (جدول ۱). نمونه برداری یک بار در آغاز زمان جزر انجام شد. هر ترانسکت به طور کامل توسط کوادرات مشبك با ۱۰×۱۰ متر و مربع های تعیین پوشش زوآنتاریا ها پوشش داده شد (Rogers *et al.*, ۱۹۹۴).

جدول ۱- موقعیت ایستگاه‌های بررسی شده در جزیره هنگام در سال ۱۳۸۷

شماره ایستگاه	نام عمومی محدوده ایستگاه	عرض شمالی	طول شرقی
ایستگاه ۱	عرب‌ها	۲۶°۳۶'۴۳/۳"	۰۵۵°۵۲'۲۳/۳"
ایستگاه ۲	خنزی	۲۶°۳۸'۰۷/۳۲"	۵۵°۵۴'۰۸/۳۲"
ایستگاه ۳	عباس	۲۶°۳۹'۱۴/۷۴"	۵۵°۵۴'۴۳/۹۷"
ایستگاه ۴	غیل	۲۶°۳۸'۴۳/۵"	۰۵۵°۵۱'۲۴/۴"
ایستگاه ۵	اسکله	۲۶°۴۰'۵۴"	۵۵°۵۳'۳۹"

لازم به ذکر است که ایستگاه‌های اسکله، غیل و عرب‌ها نزدیک به مناطق مسکونی بوده و محل تردد، رفت و آمد و دخالت‌های انسانی بود. در همه ایستگاه‌ها، منطقه بالای جزر و مدي دارای ساختاری با صخره‌های کشیده بعد از آن دارای مقداری ماسه و در امتداد ماسه به سمت دریا بستری از نوع سخت بود. همچنین در همه ایستگاه‌ها استخرهای ساحلی وجود داشت، ولی اندازه این استخرها در ایستگاه اسکله نسبت به سایر ایستگاه‌ها بزرگتر بود.

برای نمونه برداری ۲ خط فرضی با فاصله ۱۰ متر عمود بر دریا در هر ایستگاه در نظر گرفته شد. لازم به ذکر است که عرض این ترانسکت ۱۰ متر و طول آن بسته به اندازه منطقه جزر و مدي متغیر بود. برای ارزیابی پوشش زوآنتیدها از یک کوادرات به ابعاد 1×1 متر استفاده شد. همچنین توسط ۲۰ عدد سیم نایلونی ۱ متری که به صورت طولی و عرضی روی بدنه کوادرات نصب شد، کوادرات با مربع‌های 10×10 سانتی متر مشبک گردید. کل منطقه واقع در ترانسکت توسط کوآدرات مورد بررسی قرار گرفت.

نمونه‌های زوآنتید توسط قلم و چکش از جای خود کنده شده و درون کیسه‌های زیپ دار که روی آن شماره گذاری شده بود قرار گرفتند. سپس هر نمونه در اatanول ۹۰ درصد و دمای ۲۰- درجه سانتی گراد (Reimer et al., ۲۰۰۴) برای اندازه گیری طول بدن و عرض صفحه دهانی در آزمایشگاه، نگهداری شد. نمونه‌های زوآنتاریا پس از بیومتری پلیپ‌ها با استفاده از کلیدهای (Zoanthus – see Reimer et al. ۲۰۰۶a), (Reimer et al. ۲۰۰۶b) (Isaurus – see Uchida ۲۰۰۱ و Palythoa – see Reimer et al., ۲۰۰۶c) شناسایی شد و تایید نهایی توسط دکتر Reimer در ژاپن انجام گردید.

در هر ایستگاه ۳ کوادرات به طور تصادفی انتخاب شد. جهت مطالعات آماری از روش آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) استفاده گردید، نتایج با نرم افزار SPSS مورد آنالیز قرار گرفتند. برای رسم نمودارها و جداول از نرم افزار Excel استفاده شد. در این مطالعه همچنین شاخص‌های غنا و تنوع تعیین شد.

نتایج

در مجموع ۴ گونه متعلق به ۲ خانواده زوآنتاریا در طول این مطالعه شناسایی گردید (جدول ۲).

جدول ۲- رده بندی گونه‌های شناسایی شده راسته زوآنتاریا در مناطق جزر و مدی جزیره هنگام در سال ۱۳۸۷

Class	Order	Family	Genus	Species
Anthozoa	Zoantharia	Sphenopidae	Palythoa	<i>Palythoa tuberculosa</i>
		Zoanthidae	Zoanthus	<i>Palythoa mutuki</i> <i>Zoanthus sansibaricus</i> <i>Zoanthus vietnamensis</i>

خانواده Zoanthidae

خصوصیات: خانواده Zoanthidae تنها خانواده راسته Zoantharia می‌باشد که قشری فاقد ماسه و ذرات شن دارد. همه ۳ جنس این خانواده (*Acrozoanthus*, *Isaurus*, *Zoanthus*) دارای همزیستی با دو تاژکی‌های زوگزانتله می‌باشند و در مناطق ساحلی حاره و نیمه حاره یافت می‌شوند (Reimer, ۲۰۰۷).

جنس *Zoanthus*

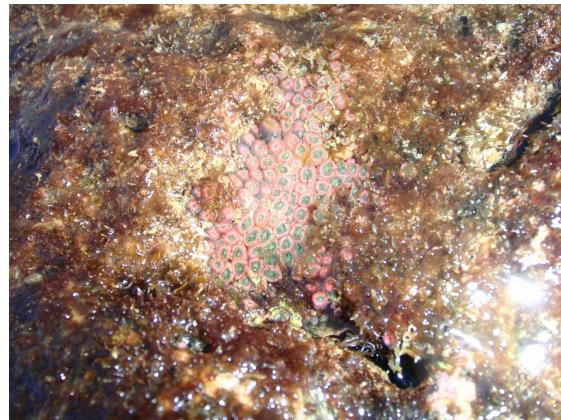
در بافت این جنس نیز مانند سایر جنس‌های خانواده Zoanthidae، ذرات شن و ماسه بسیار اندک است. نزدیکترین جنس به آنها، *Isaurus* spp می‌باشد که بافتی مشابه *Zoanthus* داشته اما برخلاف آن، پلیپ‌های *Isaurus* معمولاً دارای برجستگی جلدی (Tubercles) است (Reimer, ۲۰۰۷). پلیپ‌های *Zoanthus* دهانی یکسان در سطح بیرونی بدن دارد که آن را از جنس‌های دیگر متمایز می‌نماید. گونه‌های شناسایی شده در این مطالعه اغلب صفحه دهانی به رنگ روشن داشتند. سطح خارجی پلیپ و کونانشیم که اغلب به رنگ روشن تا ارغوانی تیره بود (شکل ۱). هر چند که پلیپ‌هایی با رنگ سبز کمرنگ نیز در برخی مناطق مشاهده شد (شکل ۲). گونه‌های *Zoanthus* در تمام خط ساحلی جزیره هنگام به طور یکسان پراکنش یافته و معمولاً منطقه پایین جزر و مدی، جایی که عمل موج زیاد و شدت نور بیشتر بود حضور داشتند. همه گونه‌های *Zoanthus* در این تحقیق بر روی بستر های سخت به ویژه صخره‌های بزرگ مشاهده شدند (شکل ۳)، همچنین برخی از کلنی‌ها نیز بر روی مرجان‌های مرده و صدف نرم‌تنان قرار گرفته بودند.

گونه *Zoanthus sansibaricus* (Carlgren, ۱۹۰۰)

پلیپ‌ها بر خواسته و جدا از کونانشیم می‌باشند. کلنی‌ها از نوع آزاد (Liberae) هستند. پلیپ‌های بالغ ۳ تا ۱۲ میلی متر قطر و در حدود ۲۰ میلی متر طول دارند. رنگ صفحه دهانی بسیار متنوع می‌باشد و شامل رنگ‌های سبز، زرد، نارنجی، قهوه‌ای، ارغوانی، سفید، آبی و قرمز است. کونانشیم معمولاً در همه کلنی‌ها یک رنگ می‌باشد. تعداد تنتاکول‌ها معمولاً ۴۰ تا ۵۸ عدد می‌باشد. صفحه دهانی در این گونه خاصیت فلورسانس دارد (شکل ۲).

گونه *Zoanthus vietnamensis* (Pax and Muller, ۱۹۵۷)

کلنی های این گونه به نسبت کوچک و حالت آزاد(Liberae) می باشند. پلیپ های بالغ ۲۰ میلی متر قطر و حدود ۳۰ میلی متر طول دارند. دهان معمولاً سفید و صفحه دهانی صورتی کمرنگ تا صورتی تیره می باشد (شکل ۳). تعداد تنناکول ها از ۵۵ تا ۶۴ عدد متغیر است.

شکل ۲- کلنی های سبز *Zoanthus sansibaricus*شکل ۱- کلنی های صورتی *Zoanthus vietnamensis***Sphenopidae خانواده**

بافت انواع این خانواده بر عکس خانواده Zoanthidae، دارای ذرات شن و ماسه است. Sphenopidae شامل کلنی های زوگزانتله دار هستند و جنس *Palythoa* با گونه های بسیار زیاد در سرتاسر سواحل مناطق حاره و نیمه حاره پراکنش یافته است (Reimer, ۲۰۰۷).

گونه *Palythoa tuberculosa* (Delage & Herouard, ۱۹۰۱)

پلیپ ها در این گونه به حالت مستقر (Immersae) است و از سطح کلنی برخواسته نیستند (شکل ۴). کوانشیم توسعه خوبی یافته است. صفحه دهانی بیش از ۲۰ میلی متر قطر دارد و تنها به رنگ کرم است (شکل ۵). پلیپ ها بیشتر ساعت روز به حالت بسته می باشند. کلنی های این گونه سایزهای مختلفی از کوچک تا بزرگ دارند. گونه *P. tuberculosa* در اغلب مناطق جزر و مدی جزیره هنگام مشاهده شد. در هنگام جزر گونه هایی که از آب خارج می شوند (در استخرهای ساحلی قرار ندارند) به صورت برآمدگی هایی نرم و کرم رنگ به نظر می رسد (شکل ۶). کلنی های این جنس در شرایط عادی تا ۳۰ سانتی متر رشد می کنند (Reimer, ۲۰۰۷).

گونه *Palythoa mutuki* (Carlgren, ۱۹۳۷)

پلیپ ها بصورت آزاد(Liberae) و معمولاً از قشر کلنی برخواسته هستند (شکل ۷). پلیپ ها در بیشتر ساعت روز باز (شکل ۸) و بیش از ۴۰ میلی متر طول دارند. صفحه دهانی بیش از ۳۰ میلی متر قطر دارد، همچنین تنوع رنگی زیادی ندارد و اغلب سبز و بندرت قهوه ای می باشد. رادی (Radii) اغلب اشکار و سفید تا قهوه ای رنگ است. کلنی های این گونه معمولاً کوچک اند و کمتر از ۱۰۰ پلیپ دارند. این گونه توسط پلیپ های درشت و برخواسته اش از *P. tuberculosa* متمایز می شود.

P.mutuki گونه

در اکثر مناطق جزر و مدی جزیره هنگام پیدا می شود. این گونه بر عکس گونه های قبلی بیشتر محیط های نمناک (استخرها و شیار های ساحلی) و کم نور را ترجیح می دهد. در برخی مناطق این گونه با گونه های رابطه هم بومی دارد (شکل ۹). جدول (۳) زوآنتاریاهای شناسایی شده در جزیره هنگام را نشان می دهد. پوشش هر گونه بر اساس متر مربع در جدول مشخص شده است.

شکل ۴- پلیپ های مستقر بر کونانشیم

شکل ۳- کلنی های زوآنتاریا بر روی بستر های سنگی جزیره هنگام

شکل ۶- کلنی های *P.tuberculosa*شکل ۵- دهان و صفحه دهانی در *P.tuberculosa* خارج شده از آب

شکل ۸- پلیپ ها در اکثر ساعات روز توسعه یافته‌اند

شکل ۷- پلیپ ها از کونانشیم بر خاسته‌اند

شکل ۹- رابطه هم بومی در *P.mutuki* در منطقه جزر و مدی جزیره هنگام، زمستان ۱۳۸۷

جدول ۳- انواع زوآنتاریا و میزان پوشش (متر مربع) آن در منطقه جزر و مدی جزیره هنگام، زمستان ۱۳۸۷

ایستگاه					گونه
عربها	خنزی	عباس	غیل	اسکله	
۶۲/۰	۲۲/۰	۷/۱	۶۲/۰	۷/۴	<i>Zoanthus vietnamensis</i>
۳۰/۰	۱/۰	۷/۰	۴/۰	۳۳/۱	<i>Zoanthus sansibaricus</i>
.	۶۴/۰	۳۵/۰	۰۰۵/۰	۱۶/۰	<i>Palythoa tuberculosa</i>
۰۲/۰	۱/۰	۱/۰	۰۳/۰	۱۷/۰	<i>Palythoa mutuki</i>

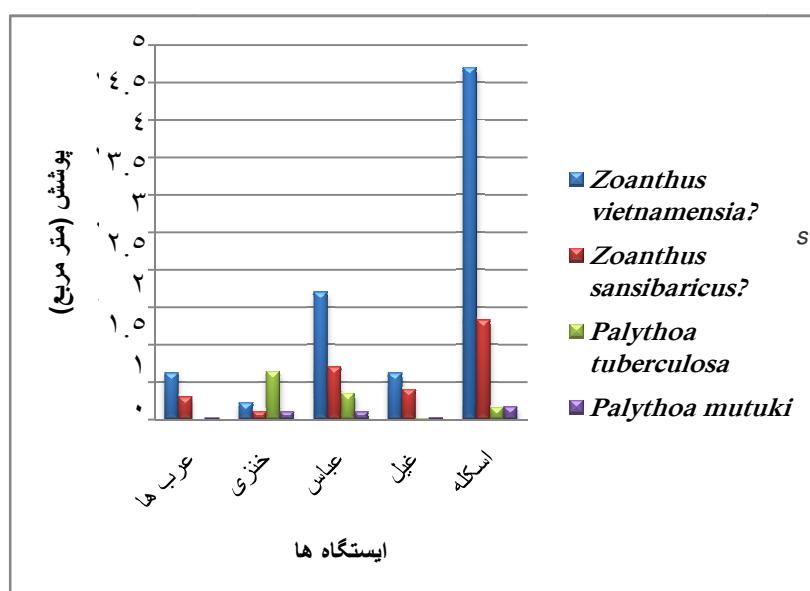
همچنین بر اساس جدول (۳) در این بررسی، پوشش *Zoanthus vietnamensis* از بقیه گونه‌ها بیشتر و ایستگاه اسکله دارای پوشش زوآنتاریا بیشتری در مقایسه با ایستگاه‌های دیگر بوده است. گونه *P.tuberculosa* در همه ایستگاه‌ها به غیر از ایستگاه عرب‌ها حضور داشت.

جدول (۴) زوآنتاریاهای شناسایی شده در جزیره هنگام را ارائه می‌دهد و تعداد کلی هر نمونه در هر ایستگاه مشخص شده است.

جدول ۴- گونه‌ای زوآنتاریاهای شناسایی شده و تعداد کلی های هر گونه در منطقه جزر و مدي جزیره هنگام،
جمهوری اسلامی ایران سال ۱۳۸۷

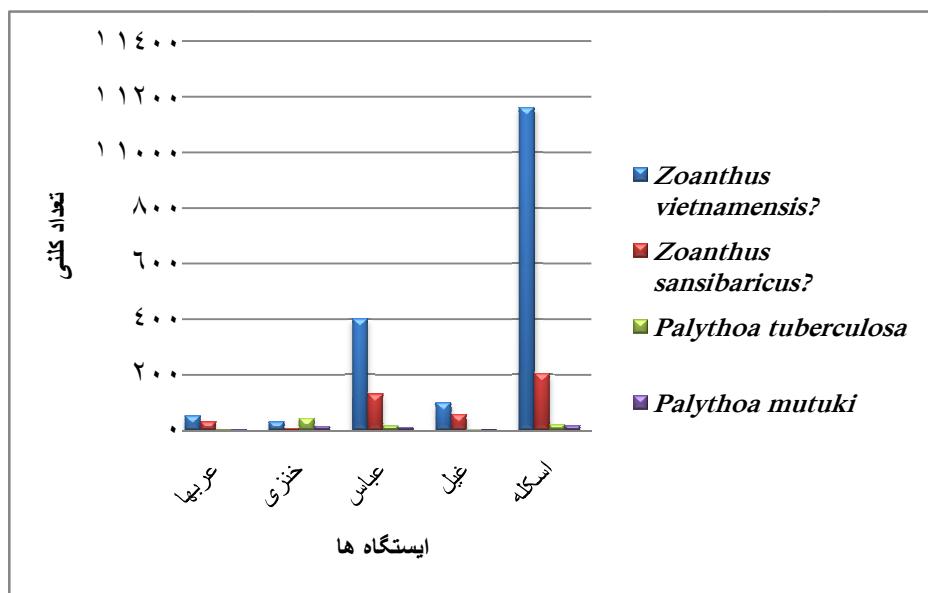
ایستگاه						گونه
عربها	خنزی	عباس	غیل	اسکله		
۵۲	۳۰	۴۰۱	۱۰۰	۱۱۶۰		<i>Zoanthus vietnamensis</i>
۳۰	۸	۱۳۱	۵۷	۲۰۴		<i>Zoanthus sansibaricus</i>
۲	۴۳	۱۶	۱	۲۰		<i>Palythoa tuberculosa</i>
۲	۱۴	۱۱	۳	۱۷		<i>Palythoa mutuki</i>

همچنین بر اساس جدول (۴) در این بررسی، گونه *Zoanthus vietnamensis* با ۱۱۶۰ کلی، فراوان ترین زوآنتاری شناخته شده در ایستگاه اسکله بود. گونه‌های جنس *Zoanthus* در همه ایستگاه‌ها به غیر از ایستگاه خنزی فراوان ترین گونه بود. گونه *P.tuberculosa* در همه ایستگاه‌ها بغير از ایستگاه عرب‌ها حضور داشت. در کل بین همه ایستگاه‌ها اختلاف معنی دار وجود دارد ($P \leq 0.05$).

شکل ۱۰- پوشش گونه‌های زوآنتاریا بر حسب متر مربع در بین ایستگاه‌ها در جزیره هنگام سال ۱۳۸۷

شکل (۱۰) نشان می‌دهد که گونه‌های *P. mutuki* و *Zoanthus spp.* در همه ایستگاه‌ها حضور داشت و گونه *P. tuberculosa* تنها در ایستگاه عرب‌ها مشاهده نشد. بیشترین پوشش *Zoanthus vietnamensis* در ایستگاه اسکله بیش از ۶ متر مربع بوده است. در شکل (۱۱) فراوانی گونه‌های زوآنتاریا در بین ایستگاه‌ها با هم مقایسه شده است.

شکل (۱۱) مقایسه فراوانی گونه‌های مختلف شناسایی رشد زوآنتاریا در منطقه جزر و مدي جزیره هنگام بر اساس ایستگاه‌ها، ۱۳۸۷.

شکل (۱۱) اشاره دارد به اینکه جنس *P. mutuki* و گونه *Zoanthus* در همه ایستگاه‌ها مشاهده شده و گونه *P. tuberculosa* تنها در ایستگاه عرب‌ها مشاهده نشده است. بیشترین کلی *Zoanthus vietnamensis* در ایستگاه اسکله بوده است. به طور کلی ایستگاه‌ها با هم اختلاف معنی داری داشتند ($P \leq 0.05$).

جدول ۵- میانگین پوشش زوآنتاریا در منطقه جزر و مدي هنگام بر اساس ایستگاه‌ها در سال ۱۳۸۷

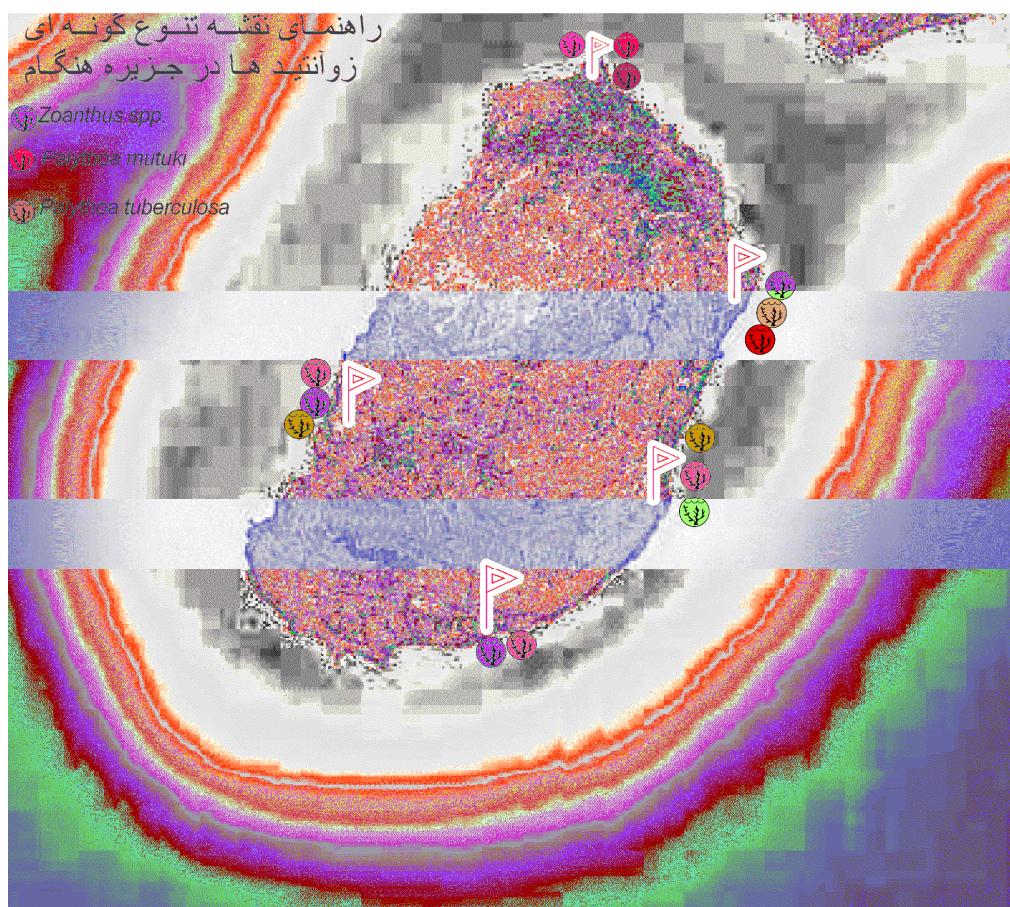
ایستگاه					گونه
عربها	خنزی	عباس	غیل	اسکله	
۰.۶/۰ ± ۱۲/۰	۰.۲/۰ ± ۰.۸/۰	۰.۲۱/۰ ± ۰.۲۵/۰	۱/۰ ± ۰.۰۵/۰	۱/۰ ± ۰.۰۴/۰	<i>Zoanthus vietnamensis</i>
۰.۳/۰ ± ۰.۹/۰	۰.۱/۰ ± ۰.۲/۰	۱۱/۰ ± ۱۵/۰	۰.۲/۰ ± ۰.۱/۰	۰.۲/۰ ± ۰.۱/۰	<i>Zoanthus sansibaricus</i>
.	۰.۱/۰ ± ۰.۳/۰	۰.۲۰/۰ ± ۰.۲۳/۰	۰.۲/۰ ± ۰.۰۳/۰	۰.۱/۰ ± ۰.۰۱/۰	<i>Palythoa tuberculosa</i>
۰.۰۵/۰ ± ۰.۰۳/۰	۰.۱۵/۰ ± ۰.۱۳/۰	۰.۱/۰ ± ۰.۱۳/۰	۰.۱/۰ ± ۰.۰۳/۰	۰.۱/۰ ± ۰.۰۰۶/۰	<i>Palythoa mutuki</i>

نتایج مربوط به انحراف از معیار نشان می‌دهد که گستره پوشش گونه‌ها در ایستگاه‌ها بسیار اختلاف دارد. عدم یا حضوریک یا چند گونه در یک ایستگاه و همچنین تفاوت بسیار زیاد در میزان پوشش گونه‌ها، ارقام میانگین پوشش زوآنتید‌ها را در هر ایستگاه به صفر نزدیک‌تر می‌کند.

جدول ۶- شاخص‌های تنوع و غنای زوآنتید‌ها در مناطق جزر و مدي جزیره هنگام در ۵ ایستگاه بررسی شده در سال ۱۳۸۷

	ایستگاه اسکله	ایستگاه غیل	ایستگاه عباس	ایستگاه خنزی	ایستگاه عرب‌ها	شاخص غنا
شاخص تنوع	۲	۱/۲	۱/۱	۱/۲۵	۱/۱	۱/۱
شاخص غنا	۱/۷	۱/۱	۱	۱/۱	۱/۱	۱/۱

شاخص غنا و تنوع در ایستگاه اسکله نسبت به سایر ایستگاه‌ها بیشتر بود زیرا بیشترین پوشش زوآنتید‌ها در این ایستگاه گزارش شد. نتایج نشان می‌دهد که ایستگاه اسکله از لحاظ اکولوژیکی، محیط مناسبی برای رشد زوآنتید‌ها می‌باشد.

شکل ۱۲- نقاط پراکنش زوآنتاریا در منطقه جزر و مدي جزیره هنگام در ایستگاه‌های مورد مطالعه، سال ۱۳۶۷

بحث و نتیجه‌گیری

در این تحقیق در منطقه جزر و مدي جزیره هنگام ۲ خانواده و ۴ گونه از راسته زوآنتاریا شناسایی شدند.

سه گونه شامل *Palythoa* (Zoanthidae) *Zoanthus vietnamensis*, *Zoanthus sansibaricus* و *Sphenopidae* *P.tuberculosa* (Reimer, ۲۰۰۷) در هر پنج ایستگاه پراکنش داشتند، ولی گونه *P.tuberculosa mutuki* غیر از ایستگاه عرب‌ها مشاهده شد.

انواع زوآنتاریا در همه ایستگاه‌ها با میزان پوشش ۸ متر مربع (مخصوصاً گونه‌های جنس *Zoanthus*) حضور داشتند که دلیل آن نیز احتمالاً وجود بستر سخت، شدت نور بالا در مناطق جزر و مدی، وجود جریان شدید در هنگام مد و طوفان‌ها، داشتن مکانیسم‌هایی مانند کوچک کردن سطح بدن برای مقابله با خشک شدگی در زمان جزر، تولید مثل بالا و توانایی دفاعی آنها در مقابل شکارچیان دانست. این توانایی دفاعی، سم بسیار قدرتمند زوآنتیدها به نام پالی توکسین است که شکارچیان این موجود را محدود کرده است.

Benzoni و همکاران در سال ۲۰۰۶ به بررسی پوشش زوآنتیدها در آب‌های ساحلی کویت پرداختند. آنها میزان پوشش این جانوران را در برخی ایستگاه‌ها صفر و در سایر ایستگاه‌ها بسیار کمتر از میزان پوشش مرجان‌های سخت گزارش نمودند. در مطالعه اخیر مشخص شد که پوشش زوآنتیدها در منطقه بین جزرومدی پیرامون جزیره هنگام در تنگه هرمز بسیار بیشتر از مرجان‌های سخت موجود در این محدوده است، لذا می‌توان نتیجه گرفت که این جانوران نسبت به برخی مرجان‌های سخت به نور بیشتری احتیاج دارند، یا سازگاری دارند و به عبارتی در مناطق کم نور توانند رشد نمایند (Reimer, ۲۰۰۷). این می‌تواند دلیل خوبی برای پوشش چشمگیر این جانور در مناطق بین جزر و مدی جزیره هنگام نسبت به آب‌های عمیق تر سواحل کویت باشد.

Reimer در سال ۲۰۰۷ تحقیقی بر روی تنوع زوآنتیدها در سواحل ژاپن انجام داد که طی آن ۸ گونه از ۳ جنس و ۲ خانواده از راسته زوآنتاریا شناسایی شد (Reimer, ۲۰۰۷)، گونه‌های *Zoanthus vietnamensis*، *P.tuberculosa* و *P.mutuki*، *Zoanthus sansibaricus* در تحقیق وی با مطالعه اخیر مشابه می‌باشد. در تحقیق دیگری Reimer و همکارانش به مطالعه تنوع زوآنتیدها در گالاپاگوس پرداختند و موفق به شناسایی ۷ گونه متعلق به ۳ خانواده از راسته زوآنتاریا شدند (Reimer et al., ۲۰۰۸) که گونه‌های شناسایی شده در مطالعه اخیر را در نیز بر می‌گیرد.

در طی مطالعاتی که Reimer و همکارانش (۲۰۰۶a) بین اختلاف‌های مورفولوژیک و مولکولی زوآنتیدها انجام دادند مشخص شد که گونه‌های *Zoanthus* به علت تنوع رنگ و تغییر پذیری اندام‌ها، برخی اوقات در شناسایی مورفولوژیکی با هم اشتباه گرفته می‌شوند در حالیکه گونه‌های *P.tuberculosa* و *P.mutuki* به علت کاهش تنوع رنگ و تنوع گونه‌ای کمتر نسبت به گونه‌های جنس *Zoanthus* در اکثر اوقات توسط خصوصیات مورفولوژیک، قابل شناسایی هستند. (Reimer et al., ۲۰۰۶a) (Reimer et al., ۲۰۰۶b) ۲ گونه *Zoanthus* در جزیره هنگام دارای کونانشیم به رنگ روشن تا ارغوانی تیره بودند، هر چند که در برخی نقاط این موجودات به رنگ سبز نیز مشاهده شدند. این گونه‌ها در تمام خط ساحلی جزیره هنگام به طور یکسان پراکنش یافته و معمولاً منطقه پایین جزر و مدی، جایی که عمل موج زیاد و شدت نور بیشتر بود، حضور داشتند. همه گونه‌های *Zoanthus* در این تحقیق بر روی بسترها سخت به ویژه صخره‌های بزرگ پیدا شدند، البته برخی از کلیه ها نیز بر روی مرجان‌های مرده و صدف نرم‌تنان قرار گرفته بودند. این شکل زندگی در گونه‌های *Zoanthus* جزیره هنگام با گونه‌های *Zoanthus tuberculosa* (Reimer, ۲۰۰۷) در تمام ایستگاه‌ها به غیر از ایستگاه عرب‌ها واقع در جزیره هنگام مشاهده شد. محل زیست این گونه از پایین ترین

منطقه جزر و مدي تا عمق ۵ متر است (Reimer, ۲۰۰۷). در جزیره هنگام کلنی های اين گونه در پايين ترين منطقه جزر و مدي قرار گرفته بودند.

با توجه به تراکم گونه اي زوانتاريا (جدول ۳ و ۴)، گونه های جنس *Zoanthus* در ايستگاه اسکله فراوانی بسیار بيشتری در مقایسه با سایر ايستگاه ها داشت. همچنان بيشترین تراکم مرجان های سخت نيز در اين ايستگاه گزارش شده است (دهقاني، ۱۳۷۸)، در نتيجه می توان نتيجه گيري کرد که تراکم زوانتري ها در منطقه تحت تاثير پوشش مرجانی منطقه می باشد. به بيان دیگر هر چه پوشش مرجانی در آب های کم عمق و پهنه های جزر و مدي که زیستگاه اصلی زوانتري ها است، بيشتر باشد تراکم زوانتري ها نيز در آن محل بيشتر می شود (Reimer, ۲۰۰۷). گونه *P.tuberculosa* در هر ۵ ايستگاه جزирه مشاهده شد. محل زیست اين گونه برعكس گونه *P. mutuki* در مكان هایي با شدت نور کمتر و نمناکي بيشتر بود.

جنس بستر در تمام نواحی جزیره هنگام سنگی و صخرهای است البته قسمت هایي در شمال جزیره ماسه اي می باشند که در مقایسه با نواحی صخره اي بسیار کمتر به نظر می رسد. بستر تمام ايستگاه های مطالعه شده نيز صخره اي بود و مناطق صخره اي مکان مناسب برای رویش زوانتاريا ها است. در سواحل صخره اي به علت نبود و يا کمی ماسه و گل در محدوده ساحلی آب از شفافیت بالایی برخوردار است در نتيجه نور به راحتی در آب وارد شده و رویش زوانتري ها مناسب است.

به طور کلی در مقایسه تراکم زوانتاريا بین ۵ ايستگاه مورد مطالعه، اختلاف معنی داري بین ايستگاه های مورد مطالعه مشاهده شد ($P \leq 0.05$)، ولی در مقایسه درون گونه اي *Zoanthus* در مجموعه ايستگاه های عرب ها، خنزی و غيل ، *P.tuberculosa* در مجموعه ايستگاه های اسکله، خنزی، عباس و غيل و در نهايیت *P. mutuki* در كلیه ايستگاه های مورد مطالعه از اختلاف معنی داري برخوردار نمی باشند. ولی سایر گونه ها دارای اختلاف معنی داري می باشند ($P \leq 0.05$).

منابع

- دهقاني، ح. ۱۳۸۷. شناسايي و پراكنش مرجان در ساحل سخت جزيره هنگام. پايان نامه کارشناسي ارشد گروه بيولوژي دريا. دانشگاه آزاد اسلامي، واحد تهران شمال.
- سازمان جغرافيای نیروهای مسلح. ۱۳۸۲. جغرافيای جزایر ايراني خلیج فارس(قسم، لارک و هنگام). سازمان جغرافيای نیروهای مسلح. تهران، ايران.
- Benzoni, F., Pichon, M., Al Hazeem, S. & Galli, P. ۲۰۰۶. The coral reefs of the Northern Arabian Gulf: Stability over time in extreme environmental conditions. Proceedings of ۱۰th International Coral Reef Symposium. Okinawa, Japan.
- Castro, P. & Huber, M. E. ۲۰۰۳. Marine biology. Fourth Edition. McGraw-Hill. New York, USA.
- Fautin, D.G. ۲۰۰۴. Coral Reef. Available in: www.Hexacorallians of the World.com.
- Fossa, S. A. & Nilsen, A. J. ۱۹۹۸. The Modern coral reef aquarium Vol. ۲. Birgit Schmettkamp Verlag, Bornheim.
- Herberts, C. ۱۹۸۷. Order des Zoanthaires. In :Traite de Zoologie, Anatomie, Systematique, Biologie Vol. ۳. Ed. by P.P. Grasse, D. Doumenc. Masson. Paris.
- Lamarck, J. B. P. ۱۸۰۱. Systeme des Animaux Sans Vertebras, Vol. ۱(۴۳۱), Paris.

- Reimer, J. D.; Ono, S.; Fujiwara, Y.; Takishita, K. & Tsukahara, J. ۲۰۰۴. Reconsidering *Zoanthus* spp. Diversity: Molecular evidence of conspecificity within four previously presumed species. Zool. Sci. ۲۱:۵۱۷-۵۲۵.
- Reimer, J. D., Ono, S., Iwama, A., Takishita, K., Tsukahara, J. & Maruyama, T. ۲۰۰۶a. Morphological and Molecular Revision of *Zoanthus* (Anthozoa: Hexacorallia) from Southwestern Japan, with Descriptions of Two New Species. Zool Sci. ۲۱:۲۶۱-۲۷۵.
- Reimer, J. D.; Ono, S.; Iwama, A.; Tsukahara, J. & Maruyama, T. ۲۰۰۶b. High levels of morphological variation despite close genetic relatedness between *Zoanthus* aff. *vietnamensis* and *Zoanthus kuroshio* (Anthozoa: Hexacorallia). Zool. Sci., ۲۳: ۷۵۵-۷۶۱.
- Reimer, J. D., Ono, S., Takishita, K., Tsukahara, J. & Maruyama, T. ۲۰۰۶c. Molecular evidence suggesting species in the zoanthid genera *Palythoa* and *Protopalythoa* (Anthozoa: Hexacorallia) are congeneric. Zool. Sci., ۲۳: ۸۷-۹۴.
- Reimer, J. D. ۲۰۰۷. Preliminary survey of zooxanthellate Zooanthid diversity(Hexacorallia: Zoantharia) from Southern Shikoku, Japan, Kuroshio. Biosphere, ۳۰: ۱-۱۶
- Reimer, J. D., Sinniger, F. & Hickman, C. P. ۲۰۰۸. Zooanthid diversity (Anthozoa: Hexacorallia) in the Galapagos Islands: a molecular examination. Coral Reefs. , ۲۷(۳): ۶۴۱-۶۵۴.
- Rogers, C. S., Garrison, G., Grober, R., Hillis, Z. M. & Franke, M. ۱۹۹۴. Coral reef monitoring manual for the Caribbean and western Atlantic. National park service USA.
- Ryland, J. S. & Lancaster, J. E. ۲۰۰۳. Revision of methods of separating species of *Protopalythoa* (Hexacorallia:Zooanthidea) in the tropical West Pacific. Invert Systematics, ۱۷:۴۰۷_۴۲۸
- Uchida, H. ۲۰۰۱. Sea Anemones in Japanese waters. TBS Britannica, Tokyo, Japanese.